

X KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

Jastrzębie Zdrój 24-26 września 1998r

UCHWAŁA PROGRAMOWA X KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” powstał w 1980 roku, aby w pokojowy sposób bronić interesów pracowników i ich rodzin, i kierując się katolicką nauką społeczną, buduje stosunki społeczne na bazie prawdy, szacunku dla ludzkiej godności, wolności i patriotyzmu.

Nasza wizja państwa została zawarta w Obywatelskim Projekcie Konstytucji i programie Akcji Wyborczej Solidarność. Wygranie przez AWS wyborów parlamentarnych stworzyło szansę pełnej realizacji tego programu.

Rozpoczynająca się czteroletnia kadencja stawia NSZZ „Solidarność” przed nowymi, trudnymi wyzwaniami. Los polskich pracowników w coraz większym stopniu uzależniony jest od rozwoju sytuacji międzynarodowej i cechującej się globalizacją światowej gospodarki. Polska, będąc już członkiem OECD i negocjując przystąpienie do Unii Europejskiej, włącza się w jej struktury i podlega coraz bardziej regułom jej działania.

Sytuacja w kraju ulega zasadniczym zmianom w wyniku wprowadzanych reform ustrojowych: zmiany struktury administracyjnej i decentralizacji państwa, reformy edukacji, ubezpieczeń społecznych, służby zdrowia i wprowadzenia ubezpieczeń zdrowotnych. Kontynuowana jest transformacja gospodarcza, która charakteryzuje się zmniejszaniem się w wyniku restrukturyzacji gospodarki roli tradycyjnych sektorów, zwłaszcza przemysłu ciężkiego, rozwojem handlu i usług oraz zwiększaniem się udziału prywatnej własności.

Efektom tych przemian jest nie tylko szybki wzrost gospodarczy oraz postęp technologiczny i organizacyjny, ale również utrzymujące się bezrobocie, wzrastające rozwarstwienie społeczne, deregulacja stosunków przemysłowych i spadające uzwiązkowanie.

Warunki te wymagają nowego określenia roli NSZZ „Solidarność” wobec polityki gospodarczej, socjalnej, wobec nowych partnerów w życiu publicznym i na rynku pracy.

Polityka społeczna

Zadania wyznaczone przez uchwałę programową VII Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” – wzrost wynagrodzeń, redukcja bezrobocia, zapewnienie powszechnego dostępu do usług medycznych i oświaty, ochrona rodzin przed ubóstwem, zapewnienie świadczeń z ubezpieczeń społecznych - pozostają nadal aktualne. W zmienionej sytuacji społeczno-politycznej i gospodarczej nowego określenia wymagają metody i środki ich realizacji.

Wprowadzane reformy wymagają wynegocjowania przez Związek skutecznych osłon socjalnych dla zwalnianych pracowników.

1. Wzrost wynagrodzeń realnych

Związek będzie dążył do:

- zapewnienia wzrostu płac realnych odpowiednio do wzrostu gospodarczego kraju,
- likwidacji dysproporcji między płacami pracowników sfery budżetowej, a płacami pracowników sektora przedsiębiorstw,
- zmiany metodologii kształtowania płacy minimalnej.

2. Przeciwdziałanie bezrobociu

Będziemy domagać się prozatrudnieniowej polityki państwa, koordynacji programów zatrudnieniowych, zwiększenia kompetencji rad zatrudnienia oraz poprawy standardu obsługi bezrobotnych. Szczególnie pilnie należy:

- wprowadzić system obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia,

- wzmocnić fundusze celowe, takie jak Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w kierunku wspomaganie zatrudnienia,

- prawnie uregulować kształcenie ustawiczne pracowników,

- ratyfikować konwencje MOP: nr 102 o zabezpieczeniu społecznym, nr 150 o administracji pracy, nr 168 o popieraniu zatrudnienia, nr 173 o ochronie roszczeń pracowniczych.

3. Zabezpieczenie społeczne, ochrona rodzin przed ubóstwem

Szczególnie pilnej realizacji wymaga:

- doprowadzenie do przyjęcia kategorii minimum socjalnego i minimum egzystencji jako pojęć prawnych,

- opracowanie i realizacja harmonogramu wprowadzenia gwarancji dla grup społecznych najbardziej potrzebujących pomocy,

- określenie wysokości kosztów utrzymania w gospodarstwach emerytów i rencistów w celu zmiany zasad waloryzacji świadczeń, szczególnie najniższych,

- prawne uregulowanie możliwości wyrównywania szans osób niepełnosprawnych, gwarantujące m.in. prawo do rehabilitacji, nauki oraz readaptacji zawodowej i społecznej; realizacja tych praw musi odbywać się na wszystkich poziomach od centralnego do lokalnego,

- kontynuowanie prac nad systemem działań osłonowych związanych z uwolnieniem cen nośników energii,

- wprowadzenie ochrony przed eksmisją „na bruk” ludzi ubogich i starszych.

4. Ubezpieczenia społeczne

Wdrażana reforma ubezpieczeń emerytalno-rentowych powoduje, że najważniejszymi zadaniami stają się:

- wprowadzenie rozwiązań ustawowych przygotowanych w drodze negocjacji dotyczących osób zatrudnionych w warunkach szczególnych, które ze względu na charakter pracy nie są w stanie pracować do powszechnie obowiązującego wieku emerytalnego,

- monitorowanie wprowadzania nowego systemu,

- zabezpieczenie praw nabytych obecnych emerytów i rencistów.

5. *Dialog społeczny*

Będziemy rozwijać dialog na płaszczyźnie trójstronnej. Uznajemy, że podstawą jest ustawowe określenie zasad jego funkcjonowania oraz kryteriów reprezentatywności partnerów.

Będziemy dążyć do priorytetowego traktowania negocjacji na poziomie zakładowym oraz branżowym i terytorialnym w kształtowaniu zbiorowych stosunków pracy. Uznajemy za niezbędne wykorzystanie możliwości rozszerzania zakresu obowiązywania układów zbiorowych na wszystkie zakłady poszczególnych sektorów. Konieczne jest powołanie związkowego zespołu roboczego ds. układów zbiorowych pracy.

Wprowadzanie reform społecznych i ustrojowych państwa powoduje przekazanie nowych zadań strukturom samorządowym i utworzenie nowych ich szczebli, co oznacza dla Związku powstanie nowych partnerów do zawierania układów zbiorowych pracy. Wymaga to wzmocnienia tych struktur na poziomie regionalnym i zakładowym (międzyzakładowym), których rola wzrośnie z powodu ich uczestniczenia w kształtowaniu zbiorowych stosunków pracy.

Wobec reformy administracyjnej państwa Związek winien negocjować pakt gwarancji pracowniczych w poszczególnych branżach.

6. *Ochrona zdrowia*

Będziemy dążyć do pełniejszej realizacji praw obywateli do opieki zdrowotnej. Oznacza to wprowadzenie zmian legislacyjnych w ustawie wprowadzającej powszechne ubezpieczenia zdrowotne, przywracających podstawowe zasady programu „Solidarności” i AWS. Związek winien przygotować merytorycznych przedstawicieli do rad kas chorych w celu rzetelnego reprezentowania interesów ubezpieczonych oraz kontrolowania przebiegu reformy.

Kontynuując prace nad systemem ochrony zdrowia Związek będzie dążył do zwiększenia odpisów na kasy chorych, tak aby zapewnić realizację usług medycznych zgodnie z zapisami ustawowymi.

Będziemy dążyć do zakończenia negocjacji branżowego ponadzakładowego układu zbiorowego pracy oraz jego rozszerzenia na wszystkie zakłady opieki zdrowotnej. Zmiana płatnika i obniżenie zatrudnienia musi spowodować poprawę systemu wynagradzania oraz wysokość płac.

7. Edukacja, nauka i kultura

Zadbamy o zgodny z postulatami „Solidarności” przebieg reformy edukacji, nauki i kultury. Będziemy domagać się zwłaszcza:

- zagwarantowania przez państwo równości i powszechności w dostępie do edukacji oraz do dóbr kultury i nauki,
- zdecydowanej poprawy sytuacji materialnej pracowników tych sfer, w szczególności nauczycieli, którzy ponoszą główny ciężar reformy edukacji,
- dostosowania poziomu finansowania tych sfer do zadań, które wynikają z konstytucyjnych obowiązków państwa,
- objęcia kultury mecenatem państwa i wprowadzenia aktów prawnych pozwalających na rozwój innych jego form.

8. Ochrona człowieka w środowisku pracy

Jednym z podstawowych zadań Związku w kadencji 1998-2002 będzie dążenie do zreformowania systemu ochrony pracy w Polsce. Obecnie funkcjonujący system charakteryzuje się brakiem koordynacji działań poszczególnych jego podmiotów, niejednokrotnie pomieszaniem kompetencji oraz brakiem niektórych jego elementów.

Priorytetowe elementy reformowanego systemu to:

1. egzekwowalne przepisy prawne dostosowujące nasze standardy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy do wymagań przepisów Unii Europejskiej,
2. bodźce ekonomiczne wymuszające stwarzanie dobrych warunków pracy, w tym zróżnicowanie składki ubezpieczeniowej w zależności od kategorii ryzyka zakładu pracy,
3. nadzór nad funkcjonowaniem systemu ochrony pracy w Polsce na wszystkich szczeblach (krajowym, regionalnym, wojewódzkim, zakładowym), sprawowany przez przedstawicieli rządu, pracodawców i pracowników. Szczególnie zreformowania wymagają tryb powoływania, skład oraz uprawnienia Rady Ochrony Pracy w Polsce, gwarantujące jej trójstronny charakter,
4. ochrona zdrowia pracujących, budząca obecnie wiele zastrzeżeń, oraz związana z nią ocena narażenia pracowników na czynniki szkodliwe bądź uciążliwe występujące w środowisku pracy,
5. doskonalenie metod zapobiegania wypadkom przy pracy oraz systemu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Polityka ekonomiczna

Nadal aktualna pozostaje polityka Związku dotycząca udziału pracowników w procesach prywatyzacyjnych w celu skutecznej ochrony i obrony praw pracowniczych.

Niezbędna jest w dalszym ciągu partycypacja pracowników w zarządzaniu poprzez aktywny udział w radach nadzorczych i wpływanie na obsadę zarządcy ds. pracowniczych w prywatyzowanych podmiotach gospodarczych.

Należy wprowadzić zapisy w projektowanym prawie o spółkach umożliwiające partycypację przedstawicieli pracowników w organach zarządzających i nadzorczych spółek funkcjonujących na polskim rynku.

Uznajemy, że państwo musi wydać zdecydowaną walkę korupcji, zwłaszcza funkcjonariuszy publicznych. Za celowe uznajemy utworzenie urzędu niezależnego komisarza nominacji publicznych.

1. Polityka przemysłowa

W celu ochrony dotychczasowych i tworzenia nowych miejsc pracy Związek będzie dążyć do uzyskania wpływu na politykę przemysłową państwa.

Uważamy, że polityka ta powinna opierać się na :

- pomocy państwa i samorządów terytorialnych dla branż i sektorów podlegających restrukturyzacji,
- wspieraniu badań i prac rozwojowych w obliczu wzrostu konkurencji dla polskich przedsiębiorstw w związku z planowanym wstąpieniem do UE,
- propagowaniu innowacyjności, przedsiębiorczości i ludzkiej inicjatywy, produktywności i adaptacji pracowników na konkurencyjnym rynku pracy,
- zwalczaniu praktyk monopolistycznych i nieuczciwej konkurencji, w tym zagranicznej,
- ograniczaniu produkcji szkodliwej dla środowiska naturalnego przez wprowadzanie nowych, przyjaznych mu technologii.

Dążyć będziemy do zrównania praw pracowników byłych PGR z prawami pracowników zakładów przemysłowych przy prywatyzacji ich zakładów.

2. *Polityka regionalna*

Będziemy domagać się przyjęcia ustawy o polityce regionalnej państwa. Uznajemy, że dla spójności państwa i jego zrównoważonego rozwoju niezbędne jest tworzenie regionalnych programów rozwoju gospodarczego oraz polityka wyrównawcza państwa w stosunku do słabszych regionów. Efektem tych działań, a zwłaszcza rozbudowy infrastruktury i inwestycji bezpośrednich, winien być wzrost zatrudnienia.

3. *Upowszechnianie własności poprzez uwłaszczenie społeczeństwa*

Związek wielokrotnie zdecydowanie opowiadał się za powszechnym uwłaszczeniem obywateli i zdania w tym zakresie nie zmienił. Uważamy, że uwłaszczenie obywateli jest podstawowym warunkiem pobudzenia aktywności gospodarczej obywateli, demokratyzacji gospodarki oraz stabilności rozwoju gospodarczego.

Związek opracował szereg projektów ustaw w tym zakresie oraz sformułował podstawowe założenia programu uwłaszczenia. Związek niezmiennie stoi na stanowisku, że przedwyborcze zobowiązanie AWS przeprowadzenia uwłaszczenia musi uzyskać ramy ustaw jeszcze w roku 1998.

Obowiązkiem posłów AWS jest spowodowanie, aby jeszcze w tym roku kalendarzowym parlament przyjął pakiet przygotowanych przez posłów AWS ustaw uwłaszczeniowych, a zwłaszcza projektu ustawy o zasadach realizacji programu powszechnego uwłaszczenia obywateli R.P. dotyczącego uwłaszczenia bezpośredniego i pośredniego.

Związek, popierając również program reprivatyzacji i reformy ubezpieczeń społecznych uważa, że muszą one być realizowane w harmonii z programem uwłaszczenia, a nie przeciwstawiane temu programowi.

4. *Polityka podatkowa*

Polityka podatkowa powinna wspierać nie tylko rozwój gospodarczy, ale winna mieć prorodzinny charakter.

Należy utrzymać ulgi budowlane, aby ułatwić rozwój budownictwa mieszkaniowego.

Jednym z podstawowych dążeń Związku jest znaczne obniżenie podatków bezpośrednich, co w konsekwencji powinno doprowadzić do wzrostu zamożności

obywateli. W zakresie podatków pośrednich optujemy za zdecydowanym ich uproszczeniem. Związek uważa za społecznie uzasadnione utrzymanie progresji podatku od dochodów osobistych.

Sprawy wewnątrzwiązkowe

1. Umacnianie i rozwój Związku.

Liczba członków Związku odzwierciedla poparcie, jakim cieszy się on w środowisku pracowniczym oraz – w znacznej mierze – określa jego znaczenie i decyduje o wielkości jego zasobów materialnych. Jak wskazuje doświadczenie ostatnich lat, identyfikacja z deklaracją ideową „Solidarności” nie jest już wystarczającym powodem zapisywania się pracowników do Związku.

Wobec spadku liczebności Związku, X KZD zobowiązuje Komisję Krajową do analizy przyczyn tego zjawiska i przygotowania programu działania w celu zatrzymania tego procesu oraz przeznaczenia większych środków finansowych na realizację wyznaczonych zadań. W szczególności należy ocenić, jak wykorzystać dotychczasowe doświadczenia i co jest najbardziej potrzebne do pozyskania nowych członków do już istniejących organizacji związkowych w zakładach pracy. Konieczne jest również określenie, w jakich środowiskach propozycje organizacji Związku mają największe szanse powodzenia. Priorytetowe znacznie musi uzyskać program tworzenia organizacji związkowych w prywatnych, a szczególnie małych i średnich przedsiębiorstwach (możliwość wprowadzenia funkcji delegata związkowego).

Usprawnimy system informacji, wykorzystując w tym celu nowoczesne środki techniczne na wszystkich szczeblach struktur terytorialnych i branżowych Związku.

Należy rozpatrzyć możliwości stworzenia alternatywnego sposobu zbierania składek związkowych, sprzyjającego zwiększaniu liczebności.

Z uwagi na fakt, że pozycja NSZZ „Solidarność” na arenie międzynarodowej zależy również od udziału jego struktur w międzynarodowych i europejskich federacjach branżowych, Komisja Krajowa będzie dążyć do przygotowania działaczy Związku do pracy w strukturach Europejskich Rad Zakładowych oraz w międzynarodowych instytucjach dialogu społecznego.

2. *Dostosowanie struktur Związku do nowego podziału administracyjnego i sytuacji gospodarczej*

X Krajowy Zjazd Delegatów zobowiązuje regionalne struktury Związku do współpracy i wyłaniania wspólnej reprezentacji związkowej wobec nowych władz publicznych (wojewódzkich i powiatowych).

Komisja Krajowa winna przygotować projekt dostosowania struktur Związku – regionalnych i branżowych – do nowego podziału administracyjnego kraju, zmieniającej się sytuacji gospodarczej i zmian kompetencji.

Wdrożenie reformy samorządowej sprawi, że organy samorządu terytorialnego staną się poważnym pracodawcą. Potrzebna jest nowelizacja ustawy o związkach zawodowych, która wzmocni rolę struktur związkowych regionalnych i branżowych jako partnera społecznego wobec wszystkich szczebli samorządu.

3. *Wzmocnienie kondycji finansowej*

Komisja Krajowa winna dążyć do zwiększenia wpływów ze składek (wynikającego z poprawy ściągalności i większej liczebności) oraz opracować optymalny model sposobu podziału składki pomiędzy struktury Związku. Należy również poszukiwać innych, oprócz składek, źródeł finansowania działalności związkowej – z rewindykacji majątku, działalności gospodarczej.

Wzmocnienie finansowe konieczne jest dla utrzymania i poprawy siły Związku wynikającej m.in. ze stałych szkoleń działaczy związkowych oraz posiadania merytorycznego zaplecza (Biur Konsultacyjno-Negocjacyjnych, ekspertów przygotowujących zleczone opracowania).

4. *Szkolenia związkowe*

Związek powinien rozwijać szkolenia działaczy i członków, przygotowując ich do aktywnej i kompetentnej działalności w nowych warunkach gospodarczych i społecznych. Należy zwłaszcza realizować szkolenia:

- a) z zakresu wiedzy o funkcjonowaniu przedsiębiorstw,
- b) dotyczące ochrony praw pracowniczych (negocjowanie umów zbiorowych, pakietów socjalnych),
- c) członków rad nadzorczych różnego typu instytucji publicznych i ubezpieczeniowych,
- d) z zakresu pozyskiwania nowych członków.

Współpraca międzynarodowa

Współpraca międzynarodowa NSZZ „Solidarność” nabiera szczególnego znaczenia w obliczu globalizacji światowej gospodarki i rozpoczęcia negocjacji w sprawie wstąpienia Polski do Unii Europejskiej.

Globalna ofensywa kapitału wymaga globalnej reakcji ze strony związków zawodowych. Białe plamy na związkowej mapie świata muszą zostać wypełnione. Musimy przeciwstawić się sytuacji, w której przedsiębiorstwa międzynarodowe - wykorzystując istnienie obszarów, gdzie brak silnych, niezależnych i demokratycznych związków zawodowych - przenoszą tam produkcję i miejsca pracy, oferując pracownikom warunki pracy i płacy poniżej wszelkich dopuszczalnych standardów. Prowadzi to nie tylko do nieludzkiej eksploatacji siły roboczej, często dzieci, lecz również stwarza nieuczciwą konkurencję i powoduje zwiększenie bezrobocia lub obniżenie poziomu płac w innych regionach.

Dlatego też będziemy nadal wspierać działania Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych i Światowej Konfederacji Pracy na rzecz respektowania we wszystkich krajach praw człowieka, praw pracowniczych i związkowych wynikających ze standardów Międzynarodowej Organizacji Pracy, na rzecz likwidacji pracy przymusowej i pracy dzieci, włączenia szarej strefy do gospodarki formalnej, takiej liberalizacji handlu i inwestycji, aby uwzględniała wymiar socjalny i by towarzyszyły jej trwały rozwój gospodarczy i tworzenie zatrudnienia.

Będziemy wspierać tworzenie i rozwój niezależnych i demokratycznych związków zawodowych, co jest nie tylko wyrazem naszej solidarności z pracownikami z innych krajów, lecz również leży w żywotnym interesie polskich pracowników.

Z uznaniem witamy inicjatywy utworzenia wspólnego frontu związkowego MKWZZ i ŚKP; będziemy nadal popierać takie inicjatywy obu stron, które mogłyby doprowadzić do jedności akcji związkowej, a w przyszłości być może do zjednoczenia obu międzynarodowych konfederacji. W naszym przekonaniu wspólne działanie niezależnych, demokratycznych i reprezentatywnych związków zawodowych w jednej konfederacji międzynarodowej, przy poszanowaniu praw i tożsamości każdej z organizacji członkowskich pozwoliłoby uniknąć niepotrzebnej rywalizacji i

rozproszenia sił oraz przyczyniłoby się do większej skuteczności międzynarodowej akcji związkowej.

Zagrożenia wynikające z dążenia przedsiębiorstw międzynarodowych i inwestorów zagranicznych do maksymalizacji zysku poprzez obniżenie kosztów siły roboczej za pomocą redukcji zatrudnienia, niskich płac, lekceważenia norm BHP i środowiskowych oraz wymuszanie maksymalnej dyspozycyjności pracowników dzięki uelastycznieniu umów o pracę (fleksybilizacji) i układów zbiorowych występują również w naszym kraju z dużą siłą. Będziemy tym zjawiskom przeciwstawiać się z całą mocą również poprzez wspólne działania z zaprzyjaźnionymi organizacjami związkowymi za granicą na zasadach dwustronnych oraz poprzez uczestnictwo w akcjach międzynarodowych konfederacji związkowych.

W tym kontekście szczególnego znaczenia nabiera tegoroczna afiliacja NSZZ „Solidarność” do Związkowego Komitetu Doradczego przy OECD (TUAC) i działania tej organizacji na rzecz negocjacji wielostronnego porozumienia w sprawie inwestycji (MAI) oraz przeglądu wytycznych OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych.

NSZZ „Solidarność” będzie w dalszym ciągu aktywnie uczestniczyć w pracach struktur MKWZZ, ŚKP, EKZZ i MOP. Włączymy się w prace eksperckie TUAC. Dział Zagraniczny nadal będzie organizował poprzez organizacje międzynarodowe i na zasadach bilateralnych wymianę doświadczeń, informacji, ekspertyz zgodnie z zapotrzebowaniem KK i działów merytorycznych oraz będzie wspierał działanie tego rodzaju innych struktur Związku. Kontynuowana będzie współpraca międzynarodowa w dziedzinie szkoleń.

Integracja europejska

Ogromne wyzwania czekają Związek, nie tylko w kraju, ale również w polityce międzynarodowej w obliczu rozpoczynających się negocjacji w sprawie integracji naszego kraju z Unią Europejską.

Po odzyskaniu możliwości suwerennego decydowania o swoim losie naród polski ma nie tylko prawo do zajęcia należnego mu miejsca w rodzinie narodów europejskich, ale i obowiązek uczestniczenia w kształtowaniu oblicza wolnej Europy.

Integracja europejska jest dla Polski szansą na zapewnienie bezpieczeństwa, umocnienie demokracji i przyspieszenie osiągnięcia dobrobytu przez społeczeństwo.

Proces integracji wspomaga rozwój gospodarczy i postęp socjalny, ale niesie ze sobą również koszty i zagrożenia. Powinny być one starannie zidentyfikowane i zminimalizowane. Zadaniem NSZZ „Solidarność” jako partnera społecznego pozostaje nie tylko współuczestnictwo w kształtowaniu stanowiska negocjatorów strony polskiej, lecz także reprezentacja interesów członków Związku wobec organów Unii Europejskiej, przede wszystkim poprzez europejski ruch związkowy.

Będziemy dążyć do zwiększenia w EKZZ roli organizacji pochodzących spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego już w okresie przedakcesyjnym. Jest to tym istotniejsze, że w EKZZ będzie w najbliższym czasie prowadzona debata i podejmowane będą stanowiska dotyczące konkretnych problemów związanych z negocjacjami w sprawie rozszerzenia Unii Europejskiej. W szczególności istotne będą sprawy okresów przejściowych dla pełnej harmonizacji z legislacją europejską oraz reformy instytucjonalnej Unii Europejskiej bezpośrednio związanej z rozszerzeniem, a także reformy wspólnej polityki rolnej i spodziewanej w ślad za tym restrukturyzacji unijnego budżetu.

Komisja ds. Integracji Europejskiej przy Komisji Krajowej będzie przy współudziale struktur branżowych dostarczać analiz stanowiących punkt wyjścia do podejmowania przez KK i Prezydium KK decyzji, na podstawie których stanowisko NSZZ „Solidarność” reprezentowane będzie w EKZZ.

Bardzo ważną dla Związku sprawą, w której spodziewana jest trudna dyskusja zarówno w trakcie negocjacji akcesyjnych, jak i w EKZZ jest problem okresu przejściowego dla swobodnego przepływu siły roboczej z i do nowych krajów członkowskich. Uważamy, że swobodny przepływ pracowników musi być wprowadzony bez żadnego okresu przejściowego, który mógłby stanowić zagrożenie dla samego procesu integracji europejskiej, dlatego też będziemy prezentować szczegółową argumentację w tej sprawie.

Realizacja zapisanych powyżej zadań sprawi, że oczekiwane przez społeczeństwo i niezbędne reformy będą przebiegały zgodnie z postulatami „Solidarności”. Liczymy, że ich realizacja zapobiegnie pogarszaniu się, a w dłuższej perspektywie stworzy trwałe podstawy poprawy sytuacji materialnej i społecznej polskich pracowników i ich rodzin.

W ten sposób u progu XXI wieku przyczynimy się do spełnienia nadziei i aspiracji Polaków, a szczególnie młodego pokolenia. Tym samym przysłużymy się dobrze rozumianym interesom Polski.

Jastrzębie Zdrój, 26.09.1998 r.

X Krajowy Zjazd Delegatów
NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący Prezydium Zjazdu

Janusz Śniadek